

10. Ton Jezus, kotryž horje stpi, pschincj sažo budje widomnje, kaž wot was schoł je do nebež, ton schehomozny wjecjny Knes, Halleluja.

11. Swoj' kralestwo won spocjał je, scho jemu njett je poddane, stym słowom kneži na žyrkwi a sdarami ju pschekraŕni, Halleluja.

12. Ton Knes je kraŕnje horje stpił a nebeža nam wotewrił, to jastwo je won jate wsak, nam schuz psches šwoje knestwo dał, Halleluja.

13. Na šudny džen won kšudženju šo šjewicj budje skraŕnoszju, šwe jehnjatka tež wotrišacj wot kostow a je kšebi bracij, Halleluja.

14. Wty na twoj pschichod wutrobnje, o Jezom Krystcje, cjakamy, pschindj, luby Kneje, Bože dla nas wumozj steho hubenstwa, Halleluja.

125.

Wos. kyril. 1, 3.

Zeuoh uns nach dir ic.

Wos: Ach moj Kneje, kak ic.

Gjen sa šobu nas, o Jesu! Da my tež se jadoszju tam pschindjemy, dječ ty njett šy a knežisch swešekoszju.

2. Gjen sa šobu nas šluboszju, ach! torn nas steho šwjeta, so dale my nedžrbimy mjecz tudy šrudne ljeta.

3. Gjen sa šobu, wedj nas, Jesu! schak ton pucz ktwojmu kraju, hewak schak my tu šbudžimy na puczju ktwojmu rajju.

4. Gjen sa šobu, polož nusu, da j sa tobu nam kšodjicj kthym nebežam, so dale nam ton šly šwjat nemje škodjicj.

5. Gjen sa šobu nas stajnje tu, da j nam sa tobu cjanhecj, da j kraŕnosz nam kaž Zandjelam, da j šbožnje horje stanhecj. W.

Wot Boha šwjateho Duchu.

126.

Komm, Gott Schöpfer, heil. Geist.
Wos: Eso Bože dječji ic.

Pschindj, šwjaty Ducho, stwo-ricjel, troscht do wutrobny wjer-nyh šzel, jich napeln stwojej dobrotu, schak woni twoje dječji šu.

2. Čaj, tebi troschtar rjekaju, ton najdrošchi dar psches nadu, ta žalba knaschej strowoszji, to žorło kwjecjnej šbožnoszji.

3. Sašwjecj nam šwjazu krosomu, nech lubosz srjeje wutrobu, to šłabe cžjeło šakhowaj a jemu moz a šhlnozš da j.

4. Ty sdarami šy bohathy a porst tej ruki Božeje. To Bože šłowo po šwjecji ty dawasch swele rycjemi.

5. Te j šłoszi cžerta wobaraj, nam mjer a twoju nadu da j, so poškuschni twej wucžbi šimy, šo dušchow škodny ladamy.